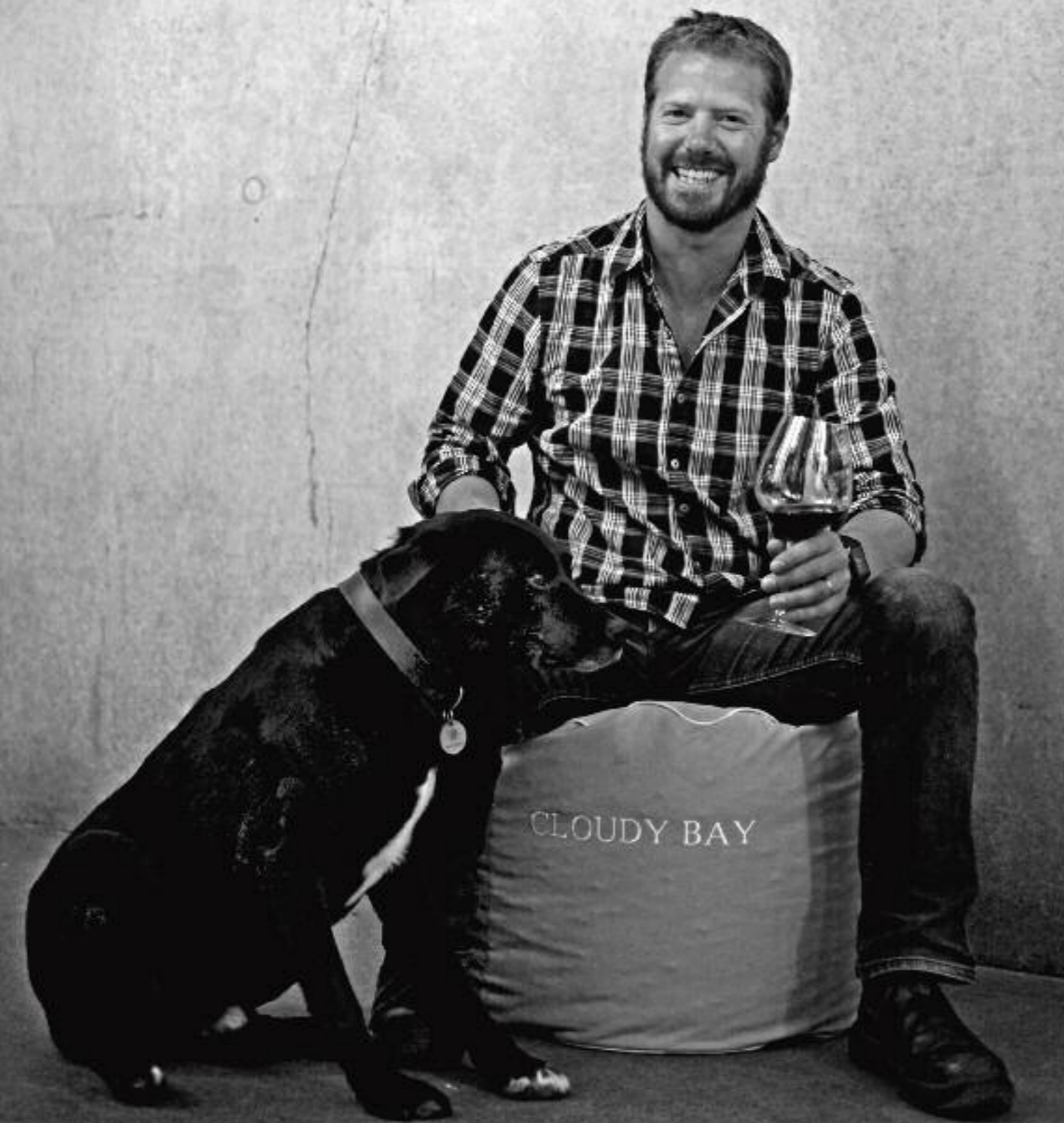

Het succes van Cloudy Bay - op de foto wijnmaker Tim Heath - werkte als katalysator op de wijnindustrie. Meteen wist de wereld waartoe de Kiwi's in staat waren.

De lekkerste tour van NIEUW-ZEELAND

The Classic Wine Trail is een parcours door de wereld zoals ze bedoeld was: puur! Echte luxe, zonder blingbling, met heerlijke wijnen, een no-nonsense keuken en charmante hotellerie. Wat hebben pinot noir, aardappelen met gerookte kahawai-vis en oogverblindende landschappen met elkaar gemeen? Juist. Kia Ora, welkom in Nieuw-Zeeland!

TEKST EN FOTOGRAFIE GERRIT OP DE BEECK

Nieuw-Zeeland mag dan wel de verst mogelijke bestemming zijn, het is elk vlieguur waard. Op de foto: Elephant Hill Winery, Te Awanga.

Nieuw-Zeeland staat al een tijdje op de wereldwijnkaart genoteerd, en het gaat steeds beter. De eerste wijnstokken werden hier in 1819 aangeplant, maar toch was het ruim 150 jaar wachten voor de wijnbouw een economisch belangrijke pion werd.

Een stokoude Bedford-vrachtwagen tussen de wijnranken. Omdat er in Nieuw-Zeeland links wordt gereden, is er een historische band met Britse wagens.

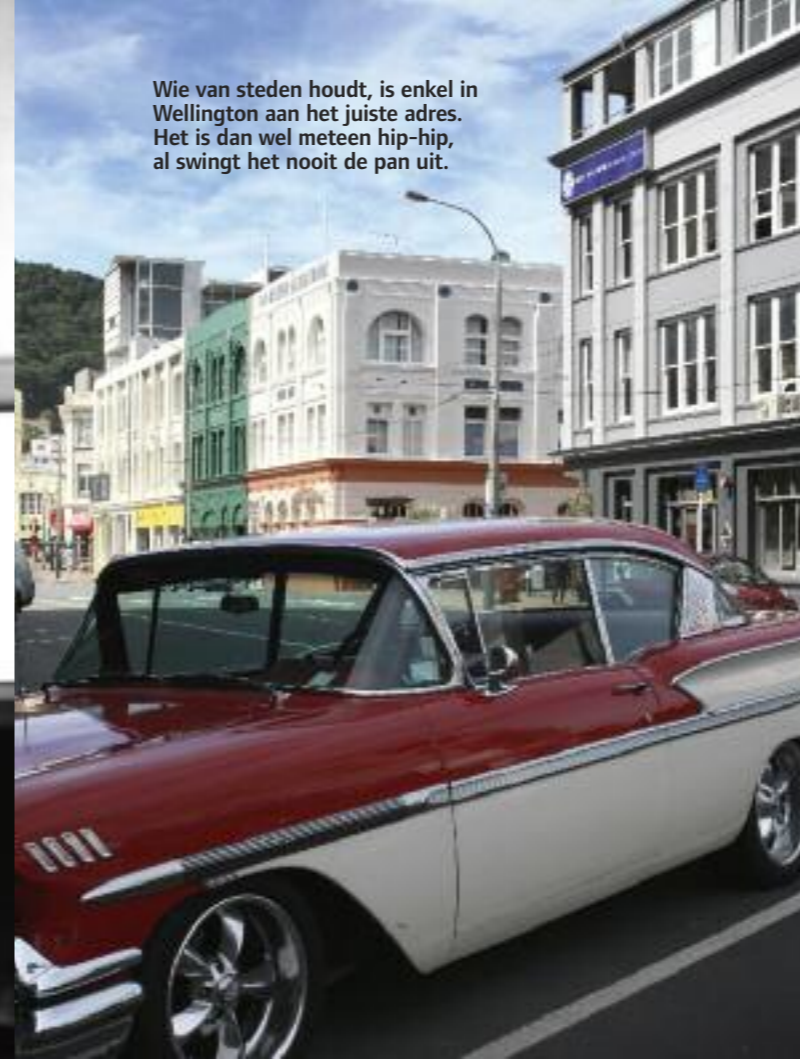
Schape in Nieuw-Zeeland: staat hier ergens een kloonfabriek?

Dining Room Capitol, Embassy Theatre, in Wellington. Topadres!

Wie van steden houdt, is enkel in Wellington aan het juiste adres. Het is dan wel meteen hip-hip, al swingt het nooit de pan uit.

Op frisheid drijvende witte wijn is een van de troefkaarten van Nieuw-Zeeland.

The Black Beagle Café in Maramarua serveert 'seriously good coffee'. Zo stond het al op kilometers afstand in koeien van letters aangegeven op grote houten borden, en zo ervaren we het ook. We bevinden ons 67 kilometer ten zuiden van Auckland Airport en een eerste opstoot van jetlag overvalt onze moegevlogen lichamen. In Europa moet de dag nog beginnen, maar onze kaars is (even) uit. Twaalf uur tijdsverschil: het maximum. Verder kan je niet. Een cafeïneshot, een spie chocoladetaart en de bevestiging dat we ons op minder dan een uur van het hotel bevinden, brengen de moraal er weer bovenop. Alleen al het vooruitzicht op lang en warm douchen na dertig uur onderweg, een lichte maaltijd, een lokale fles wijn en een kingsize bed doet ons opnieuw enthousiast in de terreinwagens kruipen. We gooien de pook in 'drive'. *Coromandel, here we come!*

Koffie met rotte eieren

Officieel vertrekt de 'Classic Wine Trail' in de art-decostad Napier, maar ook de weg erheen vanuit Auckland is geen straf. Geplaagd door de jetlag, maar gewekt door overenthousiaste vogels, hebben we onze boomhutchalet op de Mount Pauanui vroeg verlaten. Na een strandwandeling en een frisse duik – ergens niet gezwommen is er niet geweest, zegt mijn reisgezel altijd – en een stevig roerei als ontbijt roept het as-

falt. De wereldwijde aandacht voor de filmtrilogie 'Lord of the Rings' heeft er mede toe bijgedragen dat Nieuw-Zeeland zich volgens de Lonely Planet-reisgidsen twee keer op rij de reisbestemming van het jaar mocht noemen. Het verhaal is bekend: het adembenemende, zeer gevarieerde landschap lokte producenten, regisseurs en filmsterren uit alle windstreken. In de glooiende velden van de Hinuera-vallei ten zuidoosten van Matamata werden de scènes van Hobbiton en de Shire gefilmd. De Shire speelt een rol in het begin en op het einde van de trilogie. Alhoewel we dat niet echt beseffen, bollen we knal door filmdecors. Niet moeilijk: Nieuw-Zeeland is één langgerekte postkaart. Eigenlijk zou je nu ter plaatse de desbetreffende stukjes op dvd moeten kunnen bekijken en vergelijken. Onder meer dankzij deze films boomt het toerisme hier crescendo met groeicijfers tot tien procent per jaar. Tijd voor een pitstop. Rotorua, het hart van het Noordereiland, staat voor bubbelende modderpoelen, spuitende geisers, Maori-cultuur en zelfs schapenshows. Niet te verwonderen dat deze stad uitgroeide tot een populair toeristisch centrum. Maar wij hebben alleen nood aan een *long black*-koffie. Een plaatsje op het terras in de Government Gardens lijkt echter geen goed idee. De wind is aangewakkerd en de buurt gaat gebukt onder de geur van rotte eieren. "Waterstofzwavelgas", zegt de ober. "Je raakt er nooit aan gewend. Daarom noemt men Rotorua ook wel eens

WIE, WAT, WAAR: DE GRANDE-TIPS

SCENIC CELLARS, Taupo. Fantastische wijnwinkel & bar. Roberts Street 32. Alle dagen geopend van 9 tot 19u. www.sceniccellars.co.nz

NEW ZEALAND WINE CENTRE, Napier. Winkel, museum en infocentrum werden verenigd in een historisch pand. Shakespeare Road 1. Dagelijks vanaf 10u geopend. www.nzwinecentre.co.nz

Craggy Range: icoonwijnhuis met uitstekend restaurant. Waimarama Road 253, Havelock North, Hawke's Bay. www.craggyrange.co.nz

Elephant Hill Winery: designwijnhuis aan zee. Vooral 's avonds uniek dineren. Clifton Road 86, Te Awanga. www.elephanthill.co.nz

Bistro/Bar Saluté, Main Street 86, Greytown. www.salute.greytown.co.nz

ATA RANGI, Puruatanga Road 14, Martinborough. Beperkte openingsuren (weekdagen tussen 13 en 15u), liefst op afspraak. www.atarangi.co.nz

Dining Room Capitol, Embassy Theatre, Kent Terrace 10, Wellington. www.capitolrestaurant.co.nz

Auntsfield Estate, Paynters Road 270, Blenheim. Geopend van 12 tot 17u, behalve op zondag. www.auntsfield.co.nz

Cloudy Bay, Jacksons Road, Blenheim. Alle dagen van 10 tot 17.30u. www.cloudybay.co.nz

De betere no-nonsense keuken aan een zachte prijs: dit is Nieuw-Zeeland anno 2011.

State of the art wijnhuis Craggy Range. Het koele, maritiem beïnvloede klimaat is uitermate geschikt voor de productie van kwaliteitswijnen.

EEN ROUTE VOOR FOODIES

The Classic Wine Trail is nog een jong project en niet altijd even goed bewegwijzerd of uitgebouwd. Anderzijds is het dus ook allesbehalve voorgekauwd. En dat maakt het meteen charmant en avontuurlijk, met veel ruimte voor persoonlijke interesses. Officieel is de route 380 kilometer lang, een parcours dat de reiziger door drie belangrijke wijnregio's, samen goed voor zeventig procent van 's lands productie, loodst. Eten en drinken zijn de hoofdbestanddelen van dit circuit voor levensgenieters. Het credo luidt dan ook: 'Go slow and savour, reis traag en geniet met smaak.' Wie het bos door de bomen wil zien, koopt het 'Cuisine Wine Country'-jaarboek, dé bijbel voor alles wat eten en drinken aangaat. En dat is een understatement (kostprijs: 18 NZ dollar, overal verkrijgbaar).

'Rottenrua'...' Maar we volhardden. In IJsland moet je je zelfs met zwavelgeurwater douchen, hier escorteert het alleen de koffie. Tachtig kilometer verder. Na een voortreffelijke lunch met gerookte kip in de Waterside Bar in Taupo, waar we ook de grootste publieke ondergrondse wijnkelder van Nieuw-Zeeland bezoeken en meteen een glaasje 'down desert'-wijn proeven, beginnen we aan de laatste rit van de dag: de Thermal Explorer Highway, een mooie panoramische route die Taupo met Napier verbindt. Pure rock-'n-roll voor echte chauffeurs.

Art deco loves pinot noir

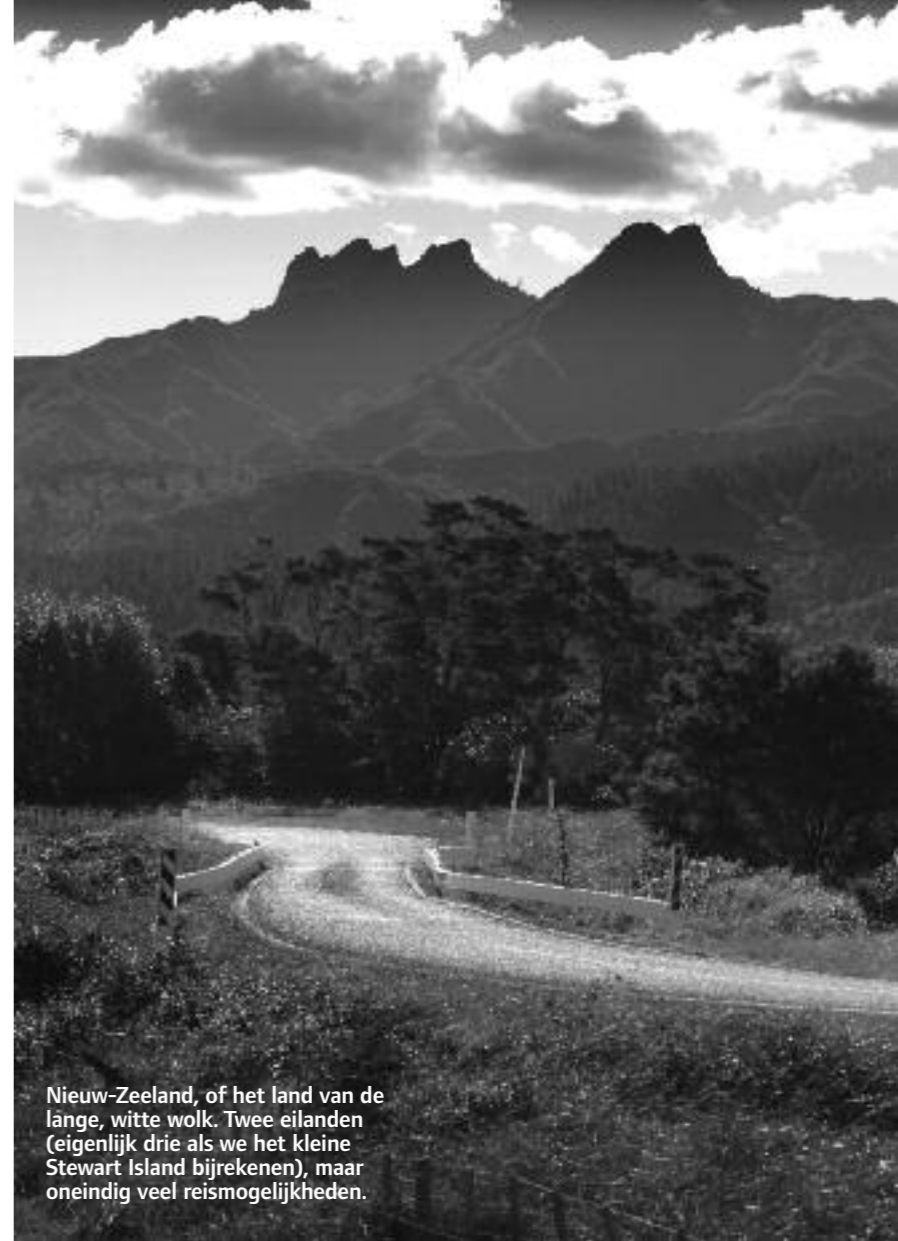
Napier is een nostalgisch kustdorp vol art-decogebouwen, opgetrokken na een aardbeving van 7,9 op de schaal van Richter die in 1931 de stad platlegde. Het stadje heeft uitstraling, het is een levend monument. Er zijn maar weinig plaatsen ter wereld waar je zoveel in goede staat verkerende pastelkleurige art-deco-optrekjes kan bewonderen. We parkeren op het einde van Hastings Street en trekken te voet door de wijk. De Daily Telegraph Building, het Criterion Hotel, de A&B Building; de collectie is oogverblindend en opmerkelijk goed onderhouden.

De Kotuku Room (genoemd naar een lokaal vogeltje), ons bed voor de nacht in The County Hotel, ziet uit op het 'New Zealand Wine Centre'. Dat afficheert zichzelf als 'the ultimate wine experience in New Zealand'.

Nadere kennismaking – for old time's sake, it's time for a drink – leert dat in dit iconische gebouw een winkel, een museum en een evenementruimte hand in hand gaan. Logisch ook. Hawke's Bay, de wijnregio net ten zuiden van Napier, is hard op weg een prominente wijnstreek te worden. Koningsdruf is de syrah - de regio levert tachtig procent van de totale nationale productie – maar ook cabernet en merlot staan hoog aangeschreven. "Er kan gebakkeleid worden over wat een goede wijn precies moet zijn, maar de reserve syrah van Elephant Hill staat buiten discussie", zegt Gemma Turvey, de gastvrouw van het wijncenter fijntjes. "Waarom rij je er vanavond niet langs? Het is amper tien kilometer én je kan er schitterend dineren." 's Avonds waarderen we de gouden tip en genieten we in een minimalistisch gebouw pur sang – a toys for boys project – van de maaltijd, de wijn en het zicht op de ranken die 's avonds verlicht worden." God is een architect.

Daar komen de Kiwiwijnen

Dat is nu het fantastische aan Nieuw-Zeeland. Je stormt op een doordeweekse voormiddag als een wildvreemde een wijnhuis binnen en je wordt met open armen ontvangen.

Nieuw-Zeeland, of het land van de lange, witte wolk. Twee eilanden (eigenlijk drie als we het kleine Stewart Island bijrekenen), maar oneindig veel reismogelijkheden.

Michael Henley, gepassioneerd, prima geschoold en goed-lachs, vindt de Europese interesse voor z'n wijnhuis Craggy Range ge-wel-dig. Het is amper 10u30, maar meteen komen de glazen op tafel. Een uur geleden zaten we nog cappuccino te drinken en croissants te eten op het terrasje van het ('for the love of coffee') gereputeerde Adoro Café in Napier, nu walsen we de betere tien jaar oude The Quarry (een blend van cabernet sauvignon, merlot en cabernet franc) in onze Oostenrijkse Riedel-glazen. "Onze wijnen horen niet thuis in de categorieën van gemarketeerde snuisterijen", zegt Michael. "Dit zijn eerlijke en zuivere terroir-producten gerijpt in een koel klimaat. Karakterwijn pur sang." We proeven en genieten. Wat een bom. "Omdat de vraag naar onze wijnen blijft stijgen, dreigt de lokroep van overproductie", zegt Michael, "maar daar laten we ons niet aan vangen. Smaakintensiteit is heilig. Geen compromissen. Wij kiezen onvoorwaardelijk voor topkwaliteit, ook al zijn de mogelijkheden hier legio." Bij het buitengaan – het is altijd moeilijk afscheid nemen in een wijnhuis – hebben we het nog even over de Australische competitie. Vanmorgen stond het nog in de krant: gemiddeld drinkt een Nieuw-Zeelander zowat twintig liter wijn per jaar, >

Cloudy Bay Sauvignon Blanc:
luidens vele wijnliefhebbers
misschien wel 's werelds beste.

Een bed voor de nacht in het hol van Pluto: Wharekauhau, een historische schapenboerderij annex 'working ranch' uit 1842.

AANBEVOLEN HOTELS

GRAND MERCURE PUKA PARK, Coromandel. Geïsoleerd doch comfortabel ecoresort met schattige houten chalets en 'senior scouts'-look. Vanaf 140 euro voor twee, ontbijt inbegrepen.

THE COUNTY HOTEL, Napier. Een landmark en huis van vertrouwen in het hart van de art-decohoofdstad. Vanaf 194 euro, op basis van logies.

PEPPERS MARTINBOROUGH. Schitterend koloniaal hotel, naadloos uitgebreid met een nieuwe vleugel, dat historiek ademt. Inhouse bar en restaurant. De instapprijs bedraagt 148 euro, exclusief ontbijt.

MUSEUM HOTEL, Wellington. Designhotel gelardeerd met moderne kunst en uitzinnige bar op de bovenverdieping. Anders dan anders, vooral verrassend. Vanaf 166 euro voor twee, *room only*.

LAKE TIMARA LODGE. Klassiek adres met uitstekende kamers en nauwgezette service. Vleugje Britse *stiff upper lip*-sfeer en bloemetjesbehangstijl. 543 euro voor twee, ontbijt & diner & drankjes inbegrepen.

TERRACE DOWNS RESORT. Luxueus golf- en buitensportresort met ruime appartementen en centraal restaurant, op een weidse locatie waar bergen overgaan in grasland, een uurtje rijden buiten Christchurch. Drupje Amerika in Nieuw-Zeeland. Vanaf 235 euro.

maar daarvan is acht liter geïmporteerd uit Australië. "De prijs, niets anders dan de prijs", zegt Michael. "De Aussies dumpen hier massaal goedkope wijn, vier miljoen kisten per jaar om exact te zijn. De supermarkten spelen daar gretig op in. Men wil wel chauvinistisch zijn, maar een lokale fles kost tot driemaal zoveel als een Australische. Hoe denk je dat de consument reageert? Eén troost: men drinkt Aussie doorde-weeks en Nieuw-Zeelands bij speciale gelegenheden!"

Mekka van de nieuwe bourgogne

De mysterieuze gastvrouw van het historische Peppers Martinborough Hotel is vol goede wil. Ze zal even telefoneren voor een tafeltje. Ze knipoogt. Als dat - verrassend - op niets uitloopt, besluiten we even fysiek langs te gaan, het is tenslotte maar achter de hoek. Deze scène hadden we liever niet meege-maakt. Bij het door God en klein pierke aangeraden diner-adres The French Bistro krijgen we op arrogante wijze te horen dat ze redelijk volzet zijn en sowieso na acht uur 's avonds niet meer serveren. Dineren vóór acht uur? Jawel, de eigenaar – een soort dikbuikige Basil Fawty – genoot recent zoveel culinaire bijval dat het succes overduidelijk pretentie gegenereerd heeft. Hij mag dat, maar vergeet dat hoogmoed voor de val komt. En dat in een land dat de wereld-award voor oprechte vriendelijkheid verdient. Schaamte zou zich meester van hem moeten maken. In het alternatief – de boetiekresto Brasserie One – kennen ze de verhalen, maar de gastvrouw onthoudt zich vastberaden van elk commentaar. Haar chef zet echter de

puntjes op de i. De dubbele soufflé van geitenkaas met sla en gesnipperde bacon is top. Wanneer we enkele uren later onder een open sterrenhemel in de koelte van de intredende nacht naar onze Nissan wandelen, zijn we héél blij dat het toeval ons hier bracht. Even enthousiast zijn we van de French toast met banaan en vanillemascarpone de volgende ochtend. Een tweede portie? Toch niet, we moeten streng zijn. Vandaag gaan we immers wijn proeven bij Ata Rangī, een kleinschalig familiebedrijfje dat reeds dertig jaar hoge ogen gooit. Dit is Wairarapa, of anders gezegd: pinot noir country. Liefhebbers van deze elegante druif zullen zeer dikwijls de klassieke, rode bourgogne als nec plus ultra uitroepen. Maar als we de wijncritici erop nalezen, vormt de hedendaagse pinot noir uit Nieuw-Zeeland serieuze concurrentie. Als appellatie staat Martinborough op één, gevolgd door Central Otago op het Zuidereiland.

Het diepe zuiden

Eerst een pitabroodje met humus, rode biet en gekonfijte tomatensalsa in bistro/bar Salutē, hartje Greytown, dan trekken we verder zuidwaarts. Ons bed voor de nacht staat in het hol van Pluto, Wharekauhau, een historische schapenboerderij annex 'working ranch' uit 1842 die uitziet op Palliser Bay en sinds 1998 tot de twintig beste hotels van het land gerekend wordt. Als we 's avonds na alweer een voortreffelijk diner even niet met onze neus in het glas zitten, maar omhoogkijken, zien we een vuurrode, onvoorstelbaar mooie lucht. Zo kennen we Nieuw-Zeeland: hier wil je zijn!

Ben Cowley van Auntsfield Estate: een van de nieuwste wijnhuizen in Marlborough die overigens wel de oudste gronden claimen.

Kreeftenresto's met flitsende namen zoals Nin's Bin en Kaye's Crays bevolken de kustweg Highway 1 tussen Ward en Kaikoura.

ADVERTENTIE

Varen naar het orgelpunt

Na een culturele dag in Wellington, en een exquise lunch in Dining Room Capitol – *the place to be*, luidens alle gidsen en terecht – gaan we aan boord van de hogefrequentieferry 'Interislander' die ons via de Cook Strait en de fjorden naar Picton brengt. De smalle zeeweg tussen het Noorder- en het Zuidereiland geniet niet zo'n beste reputatie: zwaar water is de norm. Maar we treffen het: vandaag is een uitgelezen dag. We nestelen ons in open lucht op het voordek en genieten van de weidse panorama's. Wanneer we bij valavond het domein van de Lake Timara Lodge oprijden, staan de chef en gastvrouw ons op te wachten. We krijgen super-romantische kamers toegewezen en de melding dat er vanavond lamsvlees op het menu staat. Voor de zoveelste maal wordt het bewezen: Nieuw-Zeeland is niet langer een natuurbestemming voor rugzaktoeristen, het heeft ook de veeleisende reiziger heel wat te bieden. Timara is zo'n adresje. "Whenever you're ready" is de huisspreuk. Hier is de gast nog koning en is service nog in de prijs inbegrepen.

Niet uitspuwen, drinken verdorie!

Marlborough is zeer waarschijnlijk de bekendste wijnregio van Nieuw-Zeeland. In dit microklimaat maakt men misschien wel 's werelds beste sauvignon blanc, tenminste voor wie van die typische crispy stijl houdt. Na wijs beraad hebben we twee wijnhuizen geselecteerd: een relatief onbekende speler en een heel grote naam. Het kleine geheim heet

Auntsfield, een pionierswijnhuis uit 1873 waar de druiven nog steeds met de hand geplukt worden en de broers Ben en Luc Cowley sinds 1999 enkele gegeerde flessen produceren. Amper 20.000 kisten per jaar brengen ze op de markt, niets in vergelijking met de grote burens. Sauvignon blanc is de wijn die het land op de wijnkaart heeft gezet. Zowat 82 procent van al de export betreft deze fijne witte wijn. Een van de bedrijven die ertoe bijgedragen heeft dat Kiwi-sauvignon blanc uitgroeide tot pure cult, is Cloudy Bay. Dat is onderdeel van de Franse luxegigant LVMH, beter bekend als de eigenaar van o.a. Louis Vuitton, Dom Pérignon en TAG Heuer. Tim Heath is er sinds 2004 wijnmaker en er is niemand die de druk op zijn schouders van dit perfect commerciële wijnproduct meer voelt dan deze jonge man. Elk jaar opnieuw wordt van hem het aller-, aller-, allerbeste verwacht. "Een luxeprobleem", lacht hij terwijl we in de kelder proeven van de nieuwe oogst pinot noir en chardonnay, de minder bekende broertjes. "Daarom maken we ondertussen ook Te Koko, een andere stijl van sauvignon blanc", vertelt hij gedreven. "Net om wat druk weg te pakken van ons moederproduct. Maar het in de markt zetten blijft moeilijk. Cloudy Bay zal nu eenmaal altijd geassocieerd worden met sensuele sauvignon blanc, en dat zal niet snel veranderen." Even valt er een stilte. Tim streelt Buster, een onduidelijke labradorkruising die geen meter van hem wijkt. Hij wikt zijn woorden. "Daarom ben ik ook dit jaar weer vastberaden om hem 'outstanding' af te leveren. Oh yeah!" 🍷

>

Het historische Peppers
Martinborough Hotel:
schitterend koloniaal.

NIEUW-ZEELAND PRAKTISCH

Nieuw-Zeeland is een van de meest geïsoleerde landen ter wereld. Het ligt in de Stille Zuidzee, halverwege de evenaar en de zuidpool, en situeert zich 1600 kilometer ten oosten van Australië. Het bestaat uit twee grote en enkele kleinere eilanden. De regio werd ontdekt door de Nederlandse ontdekkingsreiziger Abel Tasman. Nieuw-Zeeland is ongeveer even groot als Groot-Brittannië, maar er wonen slechts vier miljoen mensen. Auckland is met één miljoen inwoners de grootste stad van het land. De hoofdstad Wellington situeert zich op het zuidelijke punt van het Noordereiland. De afstand van België dan wel Nederland tot Nieuw-Zeeland bedraagt circa 20.000 kilometer. Er is waarschijnlijk geen ander land ter wereld waar op een relatief klein oppervlak (een kustlengte van 16.000 kilometer) zo'n enorme verscheidenheid aan landschapsvormen te bewonderen is.

KLIMAAT

Nieuw-Zeeland is subtropisch zonder extreme temperatuurschommelingen. De warmste en droogste periode is de zomer, van december tot en met maart. Maar ook september tot november is een aangename reisperiode.

ERHEEN

Het *award winning* Malaysia Airlines biedt wekelijks tientallen non-stopvluchten tussen Europa (Amsterdam, Londen, Frankfurt, enz) en Kuala Lumpur. Vanuit de Maleisische hoofdstad wordt dan weer dagelijks non-stop naar Auckland gevlogen. De totale reistijd in de lucht bedraagt circa 24 uur. Tickets vanaf 1200 euro, alle taksen inbegrepen. Tip: wie de lange reis wil onderbreken en een *'stopover holiday'* reserveert op de prachtige Maleisische eilanden, krijgt de extra binnenlandse vlucht gratis aangeboden. Alle info bij de betere reisagent of www.malaysiaairlines.com.

GRANDE reisde met de gespecialiseerde tour-operator Aussie Tours, dé 'directe verkoop'-specialist voor groeps- en individuele reizen down-under.

www.aussietours.be, tel. +32 (0) 51/70 56 11, info@aussietours.be

De riant gevulde brochures zijn enkel rechtstreeks bij de touroperator verkrijgbaar.

GRANDE reisde met een comfortabele intermediaire 4WD van autoverhuurder BUDGET.

Info & reserveren via touroperator Aussie Tours.

DOCUMENTEN

Paspoort, geen visum.

DE REKENING

Voor wie als buitenlander naar Nieuw-Zeeland reist, vallen de prijzen best mee, onder meer door de lage koers van de Nieuw-Zeelandse dollar (1 euro = 1,75 NZD). De grote aderlatingen zijn je vliegtuigticket, transport en accommodatie. Eten en drinken is er zeer voordelig, alles is vlot te verkrijgen, al kom je opmerkelijk weinig benzinstations tegen. Gooi de tank dus tijdig vol, benzine kost trouwens amper één euro per liter. Criminaliteit is quasi onbestaande en fooien zijn niet gebruikelijk.

WEBSITES EN LEZEN

www.newzealand.com

www.nzwine.com

www.cuisine.co.nz

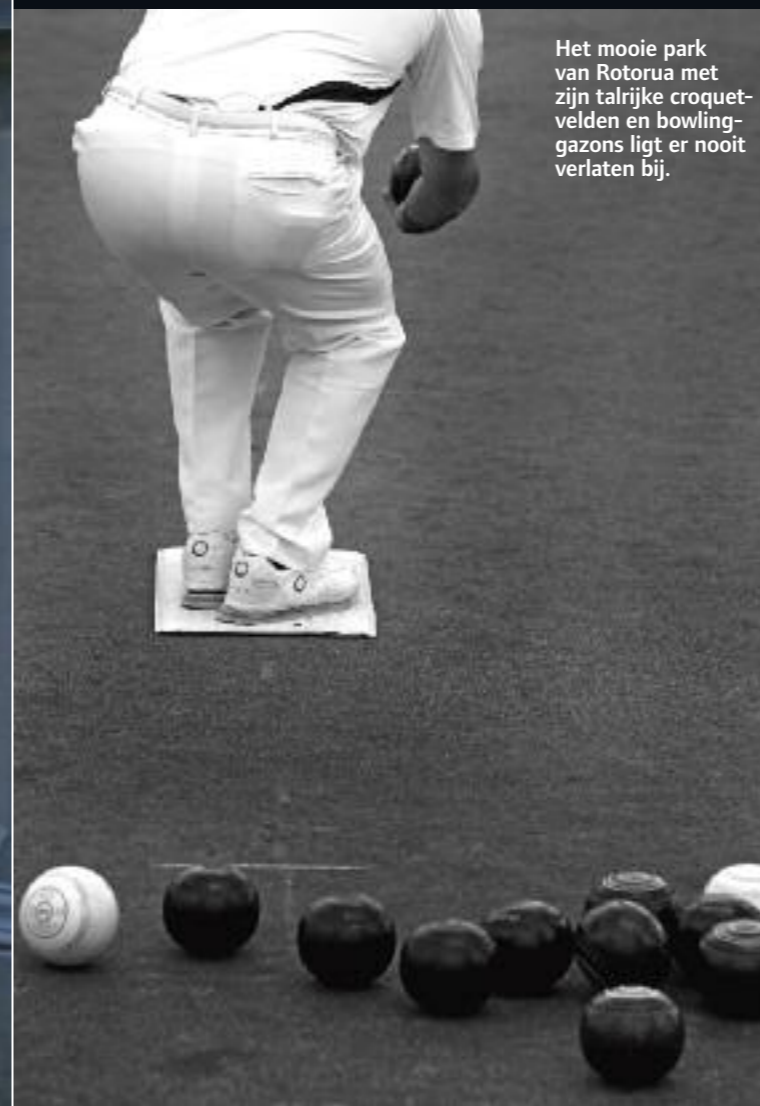
www.classicwinetrail.co.nz

www.hawkesbaynz.com

www.wairarapanz.com

www.wellingtonnz.com

www.destinationmarlborough.com

Het mooie park van Rotorua met zijn talrijke croquetvelden en bowlinggazons ligt er nooit verlaten bij.

Gaat men in Sydney tijdens de lunchpauze joggen, dan gaat men in Wellington ...zwemmen.